

[Henry Christensen.]

ved gives undervisningsministeren bemyndigelse til at godkende oprettelsen af et lægevidenskabeligt fakultet i Odense.

Vi er enige i, at vi har et stærkt behov for at få et sådant lægevidenskabeligt fakultet bygget op, så hurtigt det af hensyn til de forskellige forhold er muligt. Vi har behov for at uddanne flere læger her i landet, og tilrettelæggelsen og planlægningen af en sådan uddannelse gives der nu mulighed for gennem bemyndigelsesbestemmelsen. Det betyder også, at derved er Odense gjort til universitetsby.

Vi er altså enige om disse ting. Jeg kan ligesom det ærede medlem fru Lis Groes udtrykke min beklagelse af, at vi i Danmark i øjeblikket er bragt i en sådan situation, at vi nok må se mulighederne for at iværksætte byggeplanerne skubbet længere ud i fremtiden, end det ud fra så mange hensyn havde været ønskeligt. Vi kan alle håbe, at vi snart kan få hold på tingene, så at vi også kan komme i gang med realisationen af nogle af disse af mange grunde nødvendige planer.

Vi har i udvalget — hvad der måtte være naturligt — også overvejet problemet vedrørende udbygningen af vore højere læreanstalter i øvrigt. Jeg tror, det vil være godt og gavnligt, at man i det høje ting forsøger at skue lidt ind i fremtiden og også forsøger at fremføre nogle af de synspunkter, som må være afgørende for en videre universitetsudbygning. Det fremgår klart af betænkningen og af den højtærede undervisningsministers tilsagn, at der med den beslutning, der her træffes om et lægevidenskabeligt fakultet i Odense, ikke er truffet videregående beslutninger om øvrige universitetsudbygninger. Det betyder jo ikke, at vi ikke kan regne med, at der vil ske videre udbygning i fremtiden i Odense; men som det fremgår af et af de bilag, vi har fået forelagt i udvalget, og som også den højtærede statsminister på regeringens vegne over for deputationen fra Sønderjylland klart gav udtryk for, kunne der meget vel

være ting, der talte for, at man samtidig med, at vi tilvejebringer et lægefakultet i Odense, også søger at sætte i gang opbygningen af et fjerde universitet med andre fakulteters start — og et andet sted i landet.

Vi har i udvalget været enige om at tilslutte os, at vi allerede nu lader et sagkyndigt udvalg foretage en nærmere vurdering af den videre udbygning af vore universiteter, og vi i mit parti er meget tilfredse med, at man i udvalget også enedes om at understrege, at foruden en lang række videnskabelige, økonomiske og landsplanmæssige momenter, som må komme ind i sådanne overvejelser, må der også i dem indgå nationale og kulturelle hensyn. Ingen af os er i tvivl om, hvad det betyder. Det betyder, hvad i hvert fald nogle af os har ønsket stærkt at understrege, at der ved den videre universitetsudbygning i Danmark er en ganske særlig dansk interesse i at søge skabt mulighed for at tilgodese Sønderjylland, vort grænseland. Vi drøftede allerede dette spørgsmål ved lovforslagets første behandling, og jeg skal ikke gentage alle de synspunkter, der dengang blev fremført; men med den udvikling, som vi står over for i Europa, og med de krav, som vi ud fra danske synspunkter måske i særlig grad må stille til befolkningen i den sydlige del af Danmark, kan vi ikke se bort fra den betydelige inspiration for folkelig og almenmenneskelig udvikling, som et universitet — ikke mindst måske et universitet, der er bygget op først omkring et humanistisk og filosofisk fakultet — fremover kunne have. Vi føler os i venstre stærkt overbevist om, at betydningsfulde nationale argumenter vil pege i retning af, hvis man i øvrigt kan få det indpasset med de andre hensyn, at søge disse fakulteter lagt til grund ved opbygningen af et fjerde universitet, netop placeret i Sønderjylland.

Nu må vi så afvente det videre arbejde i det udvalg, der må forventes nedsat af den højtærede undervisningsminister. Jeg skal ved denne lejlighed kun yderligere pege på de to henvendelser, vi har fået dels fra den